

Četvrtak, 16. veljače 2017.

P8_TA(2017)0049

Poboljšanje funkcioniranja Europske unije korištenjem potencijala Ugovora iz Lisabona**Rezolucija Europskog parlamenta od 16. veljače 2017. o poboljšanju funkcioniranja Europske unije korištenjem potencijala Ugovora iz Lisabona (2014/2249(INI))**

(2018/C 252/23)

Europski parlament,

- uzimajući u obzir Ugovor iz Lisabona kojim se izmjenjuje Ugovor o Europskoj uniji i Ugovor o osnivanju Europske zajednice, potpisan 13. prosinca 2007.,
- uzimajući u obzir Deklaraciju od 9. svibnja 1950. u kojoj je navedeno da je uspostava Europske zajednice za ugljen i čelik „prvi korak k federaciji Europe”,
- uzimajući u obzir Povelju Europske unije o temeljnim pravima,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 20. veljače 2008. o Ugovoru iz Lisabona ⁽¹⁾,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 7. svibnja 2009. o utjecaju Ugovora iz Lisabona na razvoj institucionalne ravnoteže Europske unije ⁽²⁾,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 13. ožujka 2014. o provedbi Ugovora iz Lisabona u odnosu na Europski parlament ⁽³⁾,
- uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora od 16. rujna 2015. ⁽⁴⁾,
- uzimajući u obzir rezoluciju Odbora regija od 8. srpnja 2015. ⁽⁵⁾,
- uzimajući u obzir Izvješće Skupine za razmatranje budućnosti EU-a 2030. upućeno Europskom vijeću,
- uzimajući u obzir izvješće petorice predsjednika (Komisija, Vijeće, Euroskupina, Parlament i Europska središnja banka (ESB)) o dovršetku europske ekonomske i monetarne unije,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 12. travnja 2016. o godišnjim izvješćima za 2012. i 2013. o supsidijarnosti i proporcionalnosti ⁽⁶⁾ i mišljenje Odbora za ustavna pitanja o tom izvješću,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 19. siječnja 2017. o europskom stupu socijalnih prava ⁽⁷⁾,
- uzimajući u obzir članak 52. Poslovnika,
- uzimajući u obzir izvješće Odbora za ustavna pitanja i mišljenja Odbora za proračune i Odbora za proračunski nadzor (A8-0386/2016),

⁽¹⁾ SL C 184 E, 6.8.2009., str. 25.⁽²⁾ SL C 212 E, 5.8.2010., str. 82.⁽³⁾ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2014)0249.⁽⁴⁾ SL C 13, 15.1.2016., str. 183.⁽⁵⁾ SL C 313, 22.9.2015., str. 9.⁽⁶⁾ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2016)0103.⁽⁷⁾ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2017)0010.

Četvrtak, 16. veljače 2017.

- A. budući da se Europska unija i njezine države članice suočavaju s velikim izazovima koje nijedna država članica ne može savladati sama;
- B. budući da, među ostalim i zbog gospodarske, financijske i socijalne krize među građanima Europske unije vlada osjećaj razočaranja u europski projekt, što pokazuje i dalje slab odaziv birača na europske izbore i jačanje snaga koje predstavljaju euroskeptike ili otvoreno protueuropske političke struje;
- C. budući da je određene prijedloge usmjerene na rješavanje izazova s kojima se suočava Unija i jačanje njezine integracije u cilju poboljšanja njezina funkcioniranja u korist njezinih građana moguće u potpunosti ostvariti samo izmjenom Ugovora; budući da treba predvidjeti pristup reformi EU-a u dva koraka (u okviru ugovora i izvan njih); budući da puni potencijal odredbi Ugovora iz Lisabona i njegova protokola nije još u potpunosti iskorišten i da je svrha ove Rezolucije samo procjena pravnih mogućnosti sadržanih u Ugovorima za poboljšanje funkcioniranja EU-a;
- D. budući da zbog dominantne uloge Europskog vijeća dolazi do opetovanog odbijanja metode Zajednice s njezinim konceptom dvojne legitimosti;
- E. budući da je potrebno očuvati metodu Zajednice, a ne je oslabljivati međuvladinim odlukama, među ostalim ni u područjima u kojima sve države članice ne ispunjavaju uvjete za sudjelovanje; budući da je potrebno ojačati ulogu Komisije kako bi mogla u potpunosti i učinkovito obavljati svoju zadaću pokretača metode Zajednice;
- F. budući da je unutarnje tržište, u kojem je omogućeno slobodno kretanje robe, osoba, usluga i kapitala, jedan od temelja EU-a;
- G. budući da je Europski parlament, demokratski izabran na neposrednim općim izborima, srce demokracije na razini Unije, zapravo parlament cijele Unije te da ima bitnu ulogu u jamčenju legitimiteta odluka EU-a i odgovornosti za njih, uključujući demokratsku odgovornost za mjere i odluke povezane s europodručjem;
- H. budući da u skladu s člankom 10. stavkom 2. Ugovora o Europskoj uniji (UFEU-a) Europski parlament predstavlja građane Unije, bez obzira na njihovu nacionalnost, dok u Vijeću državljane država članica predstavljaju njihove vlade;
- I. budući da je potrebno osnažiti politički dijalog između nacionalnih parlamenata i Europskog parlamenta te poboljšati praktične mogućnosti za korištenje „žutog kartona” i „narančastog kartona”;
- J. budući da bi radne metode Europskog vijeća trebale biti transparentnije u odnosu na Parlament, a izvršavanje njegovih zadaća trebalo bi biti u okviru odredbi Ugovora;
- K. budući da je za stvaranje pravog dvodomnog zakonodavnog sustava, čiji bi postupak odlučivanja bio demokratski i transparentan, potrebno da odluke Vijeća donosi samo jedno zakonodavno Vijeće te da se postojeći posebni sastavi zakonodavnog Vijeća pretvore u priprema tijela poput odbora u Parlamentu;
- L. budući da je usklađenost obveza i nadzora ključni preduvjet za stabilnost svakog institucijskog ustrojstva, posebno u pogledu gospodarskih, fiskalnih i monetarnih pitanja; budući da je gospodarska politika EU-a izgrađena na snažnoj nacionalnoj odgovornosti država članica, uključujući i načelo o nepreuzimanju obveza iz članka 125. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU-a); budući da dodjeljivanje većih ovlasti na europskoj razini pretpostavlja dogovor o smanjenju nacionalnog suvereniteta država članica;

Četvrtak, 16. veljače 2017.

- M. budući da bi EU trebao promicati najvišu razinu zaštite ljudskih prava i temeljnih sloboda te da se treba zajamčiti da ih EU, njegove institucije i države članice poštuju i unapređuju;
- N. budući da je potrebno ojačati ulogu Komisije kao tijela izvršne vlasti u području gospodarske i fiskalne politike;
- O. budući da u članku 2. Protokola br. 14 o Europskupini nije navedeno da se predsjednika Euroskupine mora birati iz redova njezinih članova;
- P. budući da je za veći politički legitimitet Komisije u pogledu provedbe gospodarskog upravljanja i fiskalnih pravila od temeljne važnosti da se predsjednik Komisije bira u skladu s jasnim i lako razumljivim postupkom na europskim izborima;
- Q. budući da je Ugovorom iz Lisabona potvrđen pravni okvir zahvaljujući kojem Revizorski sud promiče javnu odgovornost i pomaže Parlamentu i Vijeću u nadzoru nad izvršenjem proračuna EU-a, čime doprinosi zaštiti financijskih interesa građana; budući da se člankom 318. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU-a) predviđa dodatni dijalog između Parlamenta i Komisije te da bi se na temelju tog članka trebala poticati kultura uspješnosti u izvršenju proračuna EU-a;
- R. budući da bi europske institucije i tijela, posebno Odbor regija, Europski gospodarski i socijalni odbor, a naročito Europski parlament, u svakodnevnom radu trebali nadzirati poštovanje načela horizontalne i vertikalne supsidijarnosti u Europskoj uniji; budući da bi europske institucije trebale u obzir uzeti ulogu Odbora regija i Europskog gospodarskog i socijalnog odbora u zakonodavnom okviru te činjenicu da je važno voditi računa o njihovim mišljenjima;
- S. budući da se člankom 137. UFEU-a i Protokolom br. 14 Euroskupina uspostavlja kao neformalno tijelo;
- T. budući da se novim zadaćama koje su Europskupini dodijeljene na temelju uredbi iz paketa šest mjera i paketa dvaju mjera, zajedno s identitetom osoba koje čine Europskupinu, Europski stabilizacijski mehanizam (ESM), članova Vijeća guvernera te predsjednika Euroskupine i predsjedatelja Vijeća guvernera ESM-a, Europskupini *de facto* daje ključna uloga u gospodarskom upravljanju u europodručju;
- U. budući da se postupak u slučaju makroekonomske neravnoteže trenutačno ne primjenjuje u dovoljnoj mjeri; budući da bi taj postupak, kad bi se upotrebljavao u punom kapacitetu, mogao pomoći u ispravljanju ekonomskih neravnoteža u ranoj fazi i pružati točan pregled situacije u svakoj od država članica i Uniji u cijelosti te sprečavati krize i doprinositi postizanju veće konkurentnosti; budući da je potrebna veća strukturna konvergencija među članicama jer će to doprinijeti postizanju održivog rasta i socijalne kohezije; budući da je stoga hitno potrebno dovršiti ekonomsku i monetarnu uniju (EMU), kao i nastaviti s nastojanjima da njezina institucijska struktura dobije veći legitimitet i veću demokratsku odgovornost;
- V. budući da je institucijsku strukturu EMU-a potrebno učiniti djelotvornijom i demokratskijom, pri čemu bi Parlament i Vijeće djelovali kao ravnopravni suzakonodavci, Komisija ispunjavala ulogu izvršne vlasti, nacionalni parlamenti imali veći nadzor nad mjerama koje na europskoj razini provode nacionalne vlade, Europski parlament nadzirao donošenje odluka na razini EU-a te Sud imao snažniju ulogu;
- W. budući da je Uniji potrebna ispravna primjena i provedba postojećeg okvira gospodarske politike kao i zakonskih odredbi o gospodarskoj politici i ključnih strukturnih reformi u području konkurentnosti, rasta i socijalne kohezije;
- X. budući da je potrebno Parlamentu dati veću ulogu u raznim ciklusima pregovora i ojačati nadzor Parlamenta nad Europskim semestrom kako bi se sam njegov proces pojednostavnio i postao usmjerenijim i demokratičnijim;

Četvrtak, 16. veljače 2017.

- Y. budući da je UFEU Parlament postao ravnopravan Vijeću u pogledu godišnjeg proračunskog postupka; budući da je Ugovor iz Lisabona samo djelomično proveden u području proračuna, prvenstveno zbog nepostojanja stvarnih vlastitih sredstava;
- Z. budući da bi korištenje proračuna Unije trebalo pojednostavniti, da bi njegovi prihodi trebali dolaziti od stvarnih vlastitih sredstava, a ne većinom od doprinosa iz bruto nacionalnog dohotka (BND), te da bi se u postupku usvajanja višegodišnjeg financijskog okvira (VFO) u skladu s Ugovorima moglo prijeći sa sustava jednoglasnog glasovanja na sustav glasovanja kvalificiranom većinom;
- AA. budući da sukladno članku 21. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 (Financijske uredbe), načelo univerzalnosti proračuna ne sprečava skupinu država članica da izdvoje financijski doprinos u proračun EU-a ili određeni prihod za konkretnu stavku rashoda, što se već događa na primjer u slučaju reaktora visokog fluksa na temelju Odluke 2012/709/Euratom;
- AB. budući da namjenski prihodi u smislu članka 21. Financijske uredbe i u skladu s uvodnom izjavom 8. Uredbe o višegodišnjem financijskom okviru (EU, Euratom) br. 1311/2013) nisu dio VFO-a i da se stoga njegove gornje granice ne odnose na njih;
- AC. budući da se u sklopu sustava vlastitih sredstava ne zabranjuje da ta sredstva financiraju samo neke podskupine država članica;
- AD. budući da bi trebalo povećati kapacitet Unije za ulaganja jamčenjem optimalnog korištenja postojećih strukturnih fondova i korištenjem Europskog fonda za strateška ulaganja te povećanjem kapaciteta Europske investicijske banke (EIB), Europskog investicijskog fonda (EIF) i Europskog fonda za strateška ulaganja (EFSU);
- AE. budući da se razmatra stvaranje fiskalnog kapaciteta unutar europodručja te određivanje njegovih glavnih crta, financiranja, načina za njegovu primjenu i uvjeta za integraciju u proračun Unije;
- AF. budući da je potrebno dodatno iskoristiti potencijal za rast unutarnjeg tržišta u području usluga, jedinstvenog digitalnog tržišta, energetske unije, bankovne unije i unije tržišta kapitala;
- AG. budući da se u skladu s Ugovorima Unija suzbija društvenu isključenost i diskriminaciju, promiče socijalnu pravdu i zaštitu, ravnopravnost žena i muškaraca te međugeneracijsku solidarnost;
- AH. budući da je jačanje jedinstvenog tržišta potrebno popratiti boljom koordinacijom u području oporezivanja;
- AI. budući da bi trebalo zajamčiti i očuvati pravo na slobodno kretanje i prava radnika potpunim iskorištavanjem potencijala Ugovora iz Lisabona;
- AJ. budući da zakonodavac Unije može usvojiti mjere u području socijalne sigurnosti potrebne radnicima koji u skladu s člankom 48. UFEU-a ostvaruju svoja prava na slobodno kretanje; budući da on može usvojiti mjere za zaštitu socijalnih prava radnika neovisno o ostvarivanju prava na slobodno kretanje u skladu s člankom 153. UFEU-a;
- AK. budući da na temelju članka 153. stavka 1. točaka (a) do (i) UFEU-a zakonodavac Unije može donijeti minimalne mjere za usklađivanje u području socijalne politike; budući da takvo zakonodavstvo ne mora utjecati na pravo država članica da odrede temeljna načela svojih sustava socijalne sigurnosti; budući da takvo zakonodavstvo ne mora bitno utjecati na financijsku ravnotežu nacionalnih sustava socijalne sigurnosti; budući da ta ograničenja u vezi s usklađivanjem socijalne politike i dalje ostavljaju određen neiskorišten slobodan prostor koji zakonodavac Unije može upotrijebiti kako bi donio mjere u području socijalne politike;

Četvrtak, 16. veljače 2017.

- AL. budući da načelo jednake plaće za muškarce i žene za jednak rad ili za rad jednake vrijednosti, kako je utvrđeno u članku 157. UFEU-a, još nije ostvareno u praksi;
- AM. budući da postoje manjkavosti u pogledu funkcioniranja i provedbe instrumenta europske građanske inicijative te da ga zbog toga treba poboljšati kako bi učinkovito funkcionirao i postao istinski instrument participativne demokracije i aktivnog građanstva;
- AN. budući da je sloboda kretanja, naročito sloboda kretanja radnika, pravo utvrđeno Ugovorima (članak 45. UFEU-a) i temeljna pokretačka snaga za dovršenje jedinstvenog tržišta;
- AO. budući da Unija treba povećati učinkovitost, usklađenost i odgovornost zajedničke vanjske i sigurnosne politike (ZVSP), što se može postići primjenom postojećih odredbi Ugovora kako bi se ostvario prijelaz sa sustava jednoglasnog glasovanja na sustav glasovanja kvalificiranom većinom u sve većem broju područja vanjske politike, kao i provedbom odredbi za fleksibilnost i pojačanu suradnju kad je to potrebno;
- AP. budući da su nedavni sigurnosni izazovi, od kojih su neki prisutni u neposrednoj blizini granica EU-a, pokazali da je potreban postupan prijelaz prema uspostavi zajedničke obrambene politike i naposljetku zajedničke obrane; budući da su u Ugovoru već sadržane jasne odredbe o načinu na koji se to može postići, i to u člancima 41., 42., 44. i 46. UFEU-a;
- AQ. budući da je u interesu Unije zajamčiti vanjsko predstavljanje kad je riječ o isključivoj nadležnosti Unije kao i podijeljenoj nadležnosti koje je Unija već izvršavala; budući da su u područjima u kojima Unija još nije izvršila svoju podijeljenu nadležnost države članice obavezne istinski surađivati s Unijom te se suzdržavati od poduzimanja mjera koje bi u pitanje mogle dovesti interes Unije;
- AR. budući da postoji potreba za usklađenim i strukturiranim stajalištem Unije i država članica u međunarodnim organizacijama i forumima kako bi se u njima ojačao njihov utjecaj;
- AS. budući da se zbog toga što Unija ili države članice preuzimaju međunarodne obveze uloga nacionalnih parlamenata i Europskog parlamenta ne smije svesti na puko potvrđivanje odluka zakonodavca;
- AT. budući da je izbjeglička kriza pokazala da je potrebna zajednička politika u području azila i imigracije, kojom se treba omogućiti i pravedna raspodjela tražitelja azila u EU-u;
- AU. budući da su svi oblici diskriminacije, npr. na temelju spola, rase, boje kože, etničkog ili socijalnog podrijetla, genetskih osobina, jezika, vjere ili uvjerenja, političkog ili bilo kakvog drugog mišljenja, pripadnosti nacionalnoj manjini, imovine, rođenja, invaliditeta, dobi, rodnog identiteta ili seksualne orijentacije i dalje problem prisutan u svim državama članicama;
- AV. budući da su nedavne krize pokazale da usklađivanje pravnih odredbi nije dovoljno da se zajamči funkcioniranje unutarnjeg tržišta ili područja slobode, sigurnosti i pravde zbog razlika u provedbi usklađenih pravnih odredbi;
- AW. budući da zakonodavac Unije agencijama EU-a ne mora dodijeliti diskrecijske ovlasti koje zahtijevaju donošenje političkih odluka;
- AX. budući da zakonodavac Unije mora osigurati dostatnu političku kontrolu nad odlukama i aktivnostima agencija Unije;
- AY. budući da se, ako države članice ne ispunjavaju dogovore usvojene na europskim sastancima na vrhu te na sjednicama Europskog vijeća, znatno narušava vjerodostojnost europskih institucija te da se stoga na učinkovitiji način treba pobrinuti za to da se oni ispunjavaju;

Četvrtak, 16. veljače 2017.

1. napominje da se Europska unija i njezine države članice nalaze pred nezapamćenim izazovima na koje je potrebno odgovoriti na prikladniji način, kao što su izbjeglička kriza, izazovi u području vanjske politike u neposrednom susjedstvu i borba protiv terorizma, globalizacija, klimatske promjene, demografska kretanja, nezaposlenost, uzroci i posljedice financijske i dužničke krize, manjak konkurentnosti i socijalne posljedice u nekoliko država članica te potreba za jačanjem unutarnjeg tržišta EU-a;
2. ističe da države članice pojedinačno ne mogu na odgovarajući način rješavati te izazove nego je potrebna kolektivna reakcija Unije na osnovi poštovanja načela višerazinskog upravljanja;
3. podsjeća na to da je unutarnje tržište, u kojem je omogućeno slobodno kretanje robe, osoba, usluga i kapitala, jedan od temelja EU-a; također podsjeća na to da iznimke u okviru tog tržišta dovode do narušavanja tržišnog natjecanja u Uniji i znače kraj jednakih uvjeta na tržištu;
4. ističe da Unija mora vratiti izgubljeno pouzdanje i povjerenje svojih građana jačanjem transparentnosti u donošenju odluka i odgovornosti svojih institucija, agencija i neformalnih tijela (kao što je Euroskupina), jačanjem suradnje među institucijama te poboljšanjem svoje sposobnosti za djelovanje;
5. ističe da još nije u potpunosti iskorišten potencijal svih odredbi Ugovora iz Lisabona iako se u njima navode određeni potrebni instrumenti koji su se mogli primijeniti kako bi se spriječile neke od kriza s kojima se Unija suočava ili koji se mogu primijeniti za rješavanje aktualnih izazova bez potrebe za skorim pokretanjem revizije Ugovora;
6. ističe da je metoda Zajednice najprikladnija za funkcioniranje Unije te da ima niz prednosti u odnosu na međuvladinu metodu jer se samo njome omogućuje veća transparentnost, efikasnost, glasovanje kvalificiranom većinom u Vijeću, jednako pravo na suodlučivanje Europskog parlamenta i Vijeća te sprečava fragmentacija institucijskih odgovornosti i pojava konkurentskih institucija;
7. smatra da bi međuvladina rješenja trebala biti *ultima ratio* za koje bi važili strogi uvjeti, a naročito poštovanje prava Unije, cilj produbljivanja europske integracije i otvorenost za pristupanje država članica koje ne sudjeluju te smatra da bi ih trebalo zamijeniti postupcima Unije, čak i u područjima u kojima neke države članice ne ispunjavaju uvjete za sudjelovanje, kako bi se omogućilo da Unija izvršava svoje zadaće unutar jedinstvenog institucijskog okvira; u tom se kontekstu protivi stvaranju novih institucija izvan okvira Unije te i dalje teži uvrštavanju ESM-a u pravo Unije pod uvjetom postoji odgovarajuća demokratska odgovornost, te relevantnih odredbi Fiskalnog ugovora, kako je predviđeno u samom Ugovoru o stabilnosti, koordinaciji i upravljanju, na osnovi procjene iskustva s njegovom provedbom; insistira na tome da se stvarno donošenje odluka ne smije odvajati od fiskalnih obveza;
8. naglašava da izravno izabran Europski parlament ima ključnu ulogu u jamčenju legitimiteta Unije te da čini sustav odlučivanja Unije odgovornim prema građanima osiguranjem prikladnog parlamentarnog nadzora nad tijelima izvršne vlasti na razini Unije i primjenom postupka zakonodavnog suodlučivanja, čije bi područje primjene trebalo proširiti;
9. podsjeća na to da je Europski parlament cijele Unije te smatra da se treba zajamčiti prikladna demokratska odgovornost i u područjima u kojima ne sudjeluju sve države članice, uključujući odluke i mjere svojstvene europskom području;
10. smatra da je potrebno ojačati politički dijalog između nacionalnih parlamenata i Europskog parlamenta te ga učiniti značajnijim i sadržajnijim bez prekoračenja granica njihovih pripadajućih ustavnih nadležnosti; ističe da je u tom pogledu prvenstveno zadaća nacionalnih parlamenata da na nacionalnoj razini daju ovlasti svojim vladama i nadziru njihovo djelovanje u području europskih poslova, dok bi Europski parlament trebao jamčiti demokratsku odgovornost i legitimitet europskih izvršnih vlasti;

Četvrtak, 16. veljače 2017.

11. smatra da je bitno unaprijediti transparentnost i otvorenost institucija u EU-u, kao i način izvještavanja o donošenju političkih odluka u EU-u; poziva na ulaganje većih napora u cilju revizije Uredbe (EZ) br. 1049/2001 o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije te Direktive 93/109/EZ o utvrđivanju detaljnih aranžmana za ostvarivanje aktivnog i pasivnog biračkog prava na izborima za Europski parlament za građane Unije koji borave u državi članici čiji nisu državljani;

12. podsjeća na to da je moguće ojačati pravo Parlamenta na istragu i europsku građansku inicijativu uz pomoć sekundarnog zakonodavstva Unije te ponavlja svoj poziv Komisiji da predloži reviziju Uredbe o europskoj građanskoj inicijativi;

13. smatra da je potrebno da Komisija provede reformu europske građanske inicijative, uzimajući u obzir svoju rezoluciju od 28. listopada 2015.⁽¹⁾, kako bi ona postala funkcionalno sredstvo za demokratski angažman i poziva Komisiju da između ostalog poveća razinu javne osviještenosti o europskoj građanskoj inicijativi te da joj prida veću važnost, da svoj softver za internetsko prikupljanje potpisa učini pristupačnijim za korisnije kako bi bio dostupan i osobama s invaliditetom, da pruži odgovarajuće i sveobuhvatne pravne i praktične smjernice, da razmisli o uspostavi posebnih ureda za europske građanske inicijative u svojim predstavništvima u svim državama članicama, da detaljno pojasni razloge za odbijanje europske građanske inicijative i istraži načine za prosljeđivanje prijedloga iz inicijativa koji ne ulaze u okvir nadležnosti Komisije prikladnijim tijelima;

14. smatra da je Europska volonterska služba sastavni element za izgradnju europskog građanstva te stoga preporučuje Komisiji da istraži načine na koje se mladima može olakšati sudjelovanje u toj službi;

Demokratski karakter, odgovornost i ustroj institucija

Parlamenti

15. ustraje u tome da je potrebno zajamčiti, učvrstiti i ojačati zakonodavne ovlasti i prava nadzora Parlamenta, među ostalim i sklapanjem međuinstitucijskih sporazuma i primjenom odgovarajuće pravne osnove od strane Komisije;

16. smatra da je potrebno da Europski parlament reformira svoje metode rada kako bi se nosio s budućim izazovima, i to jačanjem izvršavanja svojih ovlasti političkog nadzora nad Komisijom, među ostalim u pogledu provedbe i primjene pravne stečevine u državama članicama, ograničavanjem sporazuma u prvom čitanju na iznimne hitne slučajeve u kojima je donesena promišljena i izričita odluka te kako bi se u tim slučajevima poboljšala transparentnost postupka koji vodi prema usvajanju tih sporazuma; u tom kontekstu podsjeća na prijedloge Parlamenta za daljnje usklađivanje vlastitog izbornog postupka iz njegove Rezolucije od 11. studenoga 2015. o reformi izbornog zakona Europske unije⁽²⁾;

17. izražava svoju namjeru da više koristi izvješća o zakonodavnoj inicijativi na temelju članka 225. UFEU-a;

18. smatra da Parlament treba uspostaviti ulazni registar u svom sjedištu, kao i u svim delegacijama u državama članicama, u kojem bi građani mogli osobno predati dokumente, uz certifikaciju sadržaja;

19. smatra da je potrebno uspostaviti službeno glasilo Europskog parlamenta u elektroničkom obliku za autentifikaciju svih rezolucija i izvješća koje je ta institucija donijela;

20. potiče, prema potrebi, politički dijalog s nacionalnim parlamentima o sadržaju zakonodavnih prijedloga; no ističe da se odluke trebaju donositi na razini ustavnih nadležnosti te da postoji jasno razgraničenje nadležnosti u pogledu donošenja odluka između nacionalnih parlamenata i Europskog parlamenta, pri čemu bi nacionalni parlamenti trebali izvršavati svoju europsku funkciju na temelju nacionalnih ustava, naročito u okviru nadzora nad nacionalnim vladama kao članicama Europskog vijeća i Vijeća jer je to razina na kojoj u najvećoj mjeri mogu izravno utjecati na sadržaj europskog zakonodavnog procesa te ga nadzirati; stoga se protivi stvaranju zajedničkih parlamentarnih tijela s ovlastima za donošenje odluka;

⁽¹⁾ Usvojeni tekstovi P8_TA(2015)0382.

⁽²⁾ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2015)0395.

Četvrtak, 16. veljače 2017.

21. naglašava važnost suradnje Europskog parlamenta i nacionalnih parlamenata u zajedničkim tijelima kao što su Konferencija parlamentarnih odbora za poslove Unije (COSAC), Međuparlamentarna konferencija za zajedničku vanjsku i sigurnosnu politiku (CFSP-IPC) i u okviru članka 13. Ugovora o stabilnosti, koordinaciji i upravljanju u ekonomskoj i monetarnoj uniji na temelju načela konsenzusa, dijeljenja informacija te savjetovanja u cilju nadziranja vlastitih uprava; poziva Komisiju i Vijeće da na visokoj političkoj razini sudjeluju na međuparlamentarnim sastancima; ističe da je potrebna uža suradnja između odbora Europskog parlamenta i odgovarajućih nacionalnih tijela u tim zajedničkim tijelima jačanjem dosljednosti, transparentnosti i međusobne razmjene informacija;

22. potiče razmjenu najboljih praksi među nacionalnim parlamentima u pogledu parlamentarnog nadzora, kao što su održavanje redovitih rasprava u odgovarajućem vremenskom okviru između pojedinih ministara i specijaliziranih odbora u nacionalnim parlamentima prije i nakon sjednica Vijeća te s povjerenicima Europske komisije kao i sastanaka s nacionalnim parlamentima radi razmjene iskustava sa zastupnicima u Europskom parlamentu; potiče uspostavljanje razmjene dužnosnika institucija i klubova zastupnika između administracije Europskog parlamenta i nacionalnih parlamenata;

23. smatra da je potrebno izbjeći praksu država članica da prekomjerno donose propise u vezi sa zakonodavstvom EU-a te da nacionalni parlamenti u tom pogledu imaju ključnu ulogu;

Europsko vijeće

24. žali zbog činjenice da Vijeće prečesto upućuje zakonodavna pitanja Europskom vijeću zbog toga što odluke ne donosi kvalificiranom većinom; smatra da praksa Europskog vijeća da dodjeljuje određene zadaće Vijeću nadilazi ulogu utvrđivanja strateških smjernica koja mu je dodijeljena Ugovorima jer to nije u skladu s odredbama i duhom Ugovora, kako je opisano u članku 15. stavku 1. UEU-a u kojem se navodi da Europsko vijeće utvrđuje opće političke smjernice i prioritete Unije, ali ne izvršava zakonodavne funkcije; smatra da je potrebno poboljšati radne odnose između Europskog vijeća i Parlamenta;

25. podsjeća na to da će predsjednika Komisije izabrati Europski parlament na prijedlog Europskog vijeća, uzimajući u obzir izbore za Europski parlament i nakon održavanja odgovarajućih savjetovanja te da stoga, kao što je bilo već 2014., europske političke stranke trebaju predložiti glavne kandidate za predsjednika Komisije kako bi se ljudima pružila mogućnost da ga među njima izaberu; pozdravlja prijedlog predsjednika Komisije za izmjenu okvirnog sporazuma o odnosima između Europskog parlamenta i Europske komisije u pogledu sudjelovanja povjerenika kao kandidata na izborima za Europski parlament;

26. nadalje, podsjeća, iako to nije u interesu Europskog parlamenta, da je moguće spojiti funkciju predsjednika Europskog vijeća s funkcijom predsjednika Komisije;

27. poziva Europsko vijeće da upotrebljava klauzulu „pasarela” iz članka 48. stavka 7. UEU-a kojom se Vijeće ovlašćuje da sustav jednoglasnog glasovanja zamijeni sustavom glasovanja kvalificiranom većinom u onim slučajevima u kojima se u Ugovorima zahtijeva jednoglasnost;

28. poziva predsjednika Europskog parlamenta da unaprijed obavijesti Konferenciju predsjednika o stajalištima kojih će se držati u svom govoru u Europskom vijeću;

Vijeće

29. predlaže da se Vijeće odlukom Europskog vijeća preobrazi u istinski zakonodavni dom smanjenjem broja sastava Vijeća, čime bi se stvorio pravi dvodomni zakonodavni sustav koji uključuje Vijeće i Parlament, dok bi Komisija imala ulogu izvršne vlasti; predlaže da se trenutačno aktivni specijalizirani zakonodavni sastavi Vijeća uključe kao pripremna tijela za jedinstvenu javnu sjednicu zakonodavnog Vijeća, po uzoru na funkcioniranje odbora u Europskom parlamentu;

Četvrtak, 16. veljače 2017.

30. insistira na tome da je važno zajamčiti transparentnost Vijeća pri donošenju zakonodavnih odluka općenito te istodobno poboljšati razmjenu dokumenata i informacija između Parlamenta i Vijeća te predstavnicima Parlamenta omogućiti sudjelovanje na sjednicama Vijeća i njegovih tijela u ulozi promatrača, naročito kad se raspravlja o zakonodavstvu;
31. smatra da je moguće spojiti funkciju predsjednika Euroskupine i povjerenika za ekonomska i financijska pitanja te bi u tom slučaju predložio da predsjednik Komisije imenuje tog povjerenika potpredsjednikom Komisije; smatra da bi se tom povjereniku moglo, čim budu uspostavljeni fiskalni kapacitet i europski monetarni fond, dodijeliti sva potrebna sredstva i kapacitete kako bi primijenio i proveo postojeći okvir gospodarskog upravljanja, te optimizirao razvoj europodručja u suradnji s ministrima financija država članica europodručja, kako je opisano u svojoj rezoluciji od 16. veljače 2017. o proračunskom kapacitetu europodručja ⁽¹⁾;
32. traži da se u okviru postojećeg Ugovora na predsjednika i članove Euroskupine primjenjuju odgovarajući mehanizmi demokratske odgovornosti prema Europskom parlamentu, a naročito da njezin predsjednik bude obavezan odgovarati na parlamentarna pitanja; nadalje, poziva na usvajanje internog poslovnika i objavljivanje rezultata;
33. traži od Vijeća da se u potpunosti prebaci na sustav glasovanja kvalificiranom većinom kad god je to dopušteno Ugovorima, i da napusti praksu prijenosa spornih zakonodavnih područja Europskom vijeću jer to nije u skladu s odredbama i duhom Ugovora, u kojem se navodi da Europsko vijeće može odlučivati isključivo jednoglasno i na temu širokih političkih ciljeva, a ne o zakonodavstvu;
34. odlučan je u potpunosti provesti odredbe o pojačanoj suradnji iz Ugovora i obvezati se da neće dati pristanak ni za kakve nove prijedloge o pojačanoj suradnji sve dok se uključene države članice ne obvežu na primjenu klauzule „pasarela” utvrđene u članku 333. UFEU-a o prelasku sa sustava jednoglasnog odlučivanja na glasovanje kvalificiranom većinom te s posebnog zakonodavnog postupka na redovni;
35. a naglašava važnost potpunog iskorištavanja postupka pojačane suradnje iz članka 20. UEU-a, posebno među državama članicama europodručja, kako bi države članice koje žele uspostaviti međusobnu pojačanu suradnju u okviru područja koja nisu u isključivoj nadležnosti Unije s pomoću tog sustava mogle doprinijeti ostvarivanju ciljeva Unije i ojačati svoje procese integracije u okviru i u skladu s postupcima navedenima u člancima 326. do 334. UFEU-a;

Komisija

36. odlučan je u osnaživanju uloge Parlamenta pri izboru predsjednika Komisije unapređenjem formalnog savjetovanja između klubova zastupnika i predsjednika Europskog vijeća, kako je predviđeno Izjavom br. 11 priloženom Završnom aktu Međuvladine konferencije na kojoj je usvojen Ugovor iz Lisabona, kako bi se zajamčilo da Europsko vijeće u potpunosti vodi računa o izbornim rezultatima pri predstavljanju kandidata kojeg će birati Parlament, kao što je bio slučaj tijekom europskih izbora 2014. godine;
37. ponavlja da je potrebno da svi prijedlozi Komisije budu potpuno opravdani i popraćeni detaljnom procjenom učinka, uključujući procjenu učinka na ljudska prava;
38. smatra da bi se neovisnost predsjednika Komisije mogla povećati kad bi svaka država članica imenovala najmanje tri kandidata obaju spolova koje izabran predsjednik Komisije može uzeti u obzir pri sastavljanju svoje Komisije;
39. ustraje u tome da je potrebno zajamčiti bolju koordinaciju i u europodručja i, ako je to moguće, zastupanje EU-a u međunarodnim financijskim institucijama te ističe da se člankom 138. stavkom 2. UFEU-a pruža pravna osnova za usvajanje mjera za osiguranje jedinstvene zastupljenosti EU-a i europodručja u okviru međunarodnih institucija i konferencija;
40. poziva na uspostavu formaliziranog i redovnog „dijaloga” u Europskom parlamentu o pitanjima u vezi s vanjskim predstavljanjem Unije;

⁽¹⁾ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2017)0050.

Četvrtak, 16. veljače 2017.

41. podsjeća na to da Komisija, države članice i Parlament te Vijeće u okviru svojih nadležnosti trebaju zajamčiti bolju primjenu i provedbu prava Europske unije i Povelje o temeljnim pravima;

Revizorski sud

42. priznaje ključnu ulogu Europskog revizorskog suda u jamčenju boljeg i pametnijeg trošenja europskih sredstava; podsjeća na to da, osim njegove važne zadaće da pruža informacije o pouzdanosti računovodstvene dokumentacije te o zakonitosti i pravilnosti povezanih transakcija, Sud zbog svog istaknutog položaja može Parlamentu davati informacije koje su neophodne za izvršavanje njegovih zadaća i mandata za provođenje demokratskog nadzora nad europskim proračunom i pružati informacije o rezultatima i ishodima koji su postignuti aktivnostima koje financira Unija kako bi se poboljšalo gospodarstvo te povećala njihova efikasnost i uspješnost; stoga preporučuje da se uloga Revizorskog suda ojača; očekuje da se Sud i dalje zalaže za neovisnost, integritet, nepristranost i profesionalnost te uspostavlja snažnu poslovnu suradnju sa svojim dionicima;

43. smatra da zbog kontinuirane nedostatne suradnje Vijeća Parlament ne može donijeti utemeljenu odluku o davanju razrješenice, što ima trajan negativan učinak na percepciju građana o vjerodostojnosti institucija EU-a te o transparentnosti u pogledu korištenja sredstava EU-a; smatra da nedostatak suradnje ima negativan učinak i na funkcioniranje institucija te diskreditira postupak provođenja političkog nadzora nad upravljanjem proračunom koji je utvrđen Ugovorima;

44. naglašava da su sastav Suda i postupak imenovanja njegovih članova utvrđeni člancima 285. i 286. UFEU-a; smatra da bi Parlament i Vijeće trebali biti ravnopravni pri imenovanju članova Revizorskog suda kako bi se zajamčio demokratski legitimitet, transparentnost i potpuna neovisnost tih članova; poziva Vijeće da poštuje odluke koje Parlament donosi nakon saslušanja kandidata koji su nominirani za članove Revizorskog suda;

Odbor regija i Europski gospodarski i socijalni odbor

45. poziva Europski parlament, Vijeće i Komisiju da poboljšaju načine suradnje s Odborom regija i Europskim gospodarskim i socijalnim odborom, među ostalim i u fazi koja prethodi zakonodavnoj, odnosno tijekom provedbe procjena učinka, kako bi se zajamčilo da se njihova mišljenja i procjene mogu uzeti u obzir tijekom cijelog zakonodavnog postupka;

Agencije

46. ističe da je za svaku dodjelu provedbenih ovlasti agencijama Unije potreban dostatan stupanj kontrole zakonodavca Unije nad odlukama i djelovanjima agencija Unije; podsjeća na to da se uspješan nadzor, među ostalim, odnosi na imenovanje i razrješenje dužnosti upravljačkog osoblja agencija Unije, sudjelovanje u radu nadzornih odbora tih agencija, pravo na veto u vezi s određenim odlukama tih agencija te obveze obavještavanja, pravila o transparentnosti i proračunska prava u vezi s proračunom agencija Unije;

47. razmatra donošenje okvirne uredbe o agencijama Unije koje smiju izvršavati provedbene ovlasti, koja bi uključivala mehanizam zakonodavca Unije za potrebnu političku kontrolu, i, među ostalim, pravo Europskog parlamenta da imenuje i razrješava dužnosti upravljačko osoblje agencije Unije te da sudjeluje u radu nadzornog odbora agencije Unije, pravo veta Europskog parlamenta u vezi s nekim odlukama agencije Unije, obveze obavještavanja i pravila o transparentnosti te proračunska prava Europskog parlamenta u vezi s proračunom agencije Unije;

Poštovanje načela supsidijarnosti i proporcionalnosti

48. naglašava važnost načela supsidijarnosti kako je utvrđeno u članku 5. UEU-a, a koje je obvezujuće za sve institucije i tijela Unije te važnost instrumenata sadržanih u Protokolu (br. 2) o primjeni načela supsidijarnosti i proporcionalnosti; u tom kontekstu podsjeća na uloge dodijeljene nacionalnim parlamentima i Odboru regija; podržava fleksibilnost u pogledu rokova za prosljeđivanje nacrtu zakonodavnih akata utvrđenih u Protokolu i poziva Komisiju da poboljša kvalitetu svojih odgovora na obrazložena mišljenja;

Četvrtak, 16. veljače 2017.

49. podsjeća nacionalne parlamente na njihovu ključnu ulogu u primjeni načela supsidijarnosti; ističe da formalne mogućnosti nacionalnih parlamenata da zajamče poštovanje načela supsidijarnosti i proporcionalnosti u tom pogledu nude sveobuhvatne mogućnosti, no da je potrebno ojačati praktičnu suradnju među nacionalnim parlamentima, među ostalim, kako bi im se omogućilo da u uskoj međusobnoj suradnji postignu kvorum, koji je potreban u skladu s člankom 7. stavkom 3. Protokola br. 2. o primjeni načela supsidijarnosti i proporcionalnosti, u slučaju navodnog kršenja;

50. ističe važnost članka 9. UFEU-a kako bi se zajamčilo da se socijalne posljedice pravnih i političkih mjera EU-a uzmu u obzir;

Širenje i produblјivanje ekonomske i monetarne unije

51. podsjeća na to da se daljnji razvoj EMU-a mora temeljiti na postojećem zakonodavstvu i njegovoj provedbi te se na njih nadovezati i da treba biti povezan i s produblјivanjem socijalne dimenzije;

52. poziva na daljnje institucionalne reforme kako bi se EMU učinio djelotvornijim i demokratskijim s poboljšanim kapacitetima koje treba integrirati u institucionalni okvir Unije, pri čemu Komisija provodi izvršnu vlast, a Parlament i Vijeće imaju ulogu suzakonodavaca;

Novi pravni akt o gospodarskoj politici

53. podsjeća na svoju Rezoluciju od 12. prosinca 2013. o o ustavnim problemima višerazinskog upravljanja u Europskoj uniji⁽¹⁾ u kojoj se spominje ideja u pogledu kodeksa o konvergenciji usvojenog redovnim zakonodavnim postupkom kako bi se stvorio učinkovitiji okvir za usklađivanje gospodarskih politika (s nizom konvergencijskih kriterija koje tek treba utvrditi), koji bi bio otvoren svim državama članicama i koji bi imao potporu mehanizma utemeljenog na inicijativama;

54. smatra da je potrebno utvrditi ograničen broj ključnih područja za strukturne reforme kojima se povećava konkurentnost, potencijal za rast, stvarna gospodarska konvergencija i socijalna kohezija u razdoblju od pet godina u cilju jačanja europskog socijalnog tržišnog gospodarstva, kako je predviđeno člankom 3. stavkom 3. UEU-a;

55. ističe da je važna jasna podjela nadležnosti između institucija EU-a i država članica, uz povećanje odgovornosti država članica za programe provedbe i jačanje uloge nacionalnih parlamenata u tim programima;

56. poziva na bolju primjenu dostupnih instrumenata iz članka 136. UFEU-a kako bi se olakšalo usvajanje i provedba novih mjera u europskom području;

Pojednostavljen, usmjereniji i demokratskiji proces Europskog semestra

57. ističe da je potrebno donositi manji broj preporuka za pojedine zemlje koje bi bile usmjerenije i koje bi se temeljile na političkom okviru utvrđenom u kodeksu o konvergenciji, godišnjem pregledu rasta (GPR) i konkretnim prijedlozima pojedinih država članica u skladu s njihovim ključnim ciljevima reforme iz širokog spektra strukturnih reformi, a kojima bi se poticala konkurentnost, stvarna gospodarska konvergencija i socijalna kohezija;

58. ističe važnost demografskog razvoja za Europski semestar i traži da se taj pokazatelj više uzima u obzir;

59. podsjeća na to da mehanizmi za gospodarski dijalog već postoje, te da su uglavnom stvoreni uspostavom „gospodarskog dijaloga” u okviru zakonodavstva paketa od šest mjera i paketa od dvije mjere; podsjeća na to da je riječ o učinkovitom sredstvu kojim bi se Parlamentu mogla dodijeliti bitnija uloga u okviru Europskog semestra u cilju poboljšanja dijaloga između Parlamenta, Vijeća, Komisije i Euroskupine te predlaže formaliziranje nadzorne uloge Parlamenta u Europskom semestru sklapanjem međuinstitucijskog sporazuma; kako je Parlament tražio u nekoliko navrata; povrh toga, pozdravlja i potiče sudjelovanje nacionalnih parlamenata na nacionalnoj razini i suradnju između nacionalnih parlamenata i Europskog parlamenta u okviru Europskog semestra i općenito gospodarskog upravljanja, na primjer u sklopu „Europskog parlamentarnog tjedna” i „Konferencije u skladu s člankom 13.”; povrh toga, smatra da bi se moglo

⁽¹⁾ SL C 468, 15.12.2016., str. 176.

Četvrtak, 16. veljače 2017.

poboljšati sudjelovanje socijalnih partnera u Europskom semestru;

60. poziva na uvrštavanje relevantnih odredbi Fiskalnog ugovora u pravni okvir EU-a na temelju sveobuhvatne procjene njegove provedbe u mjeri koja još nije obuhvaćena postojećim sekundarnim zakonodavstvom;

Uloga proračuna EU-a u EMU-u

61. ističe mogućnost za prijelaz sa sustava jednoglasnog glasovanja na sustav glasovanja kvalificiranom većinom za usvajanje Uredbe o višegodišnjem financijskom okviru (VFO) primjenom odredbi iz članka 312. stavka 2. UFEU-a kad se bude usvajala iduća Uredba o VFO-u; ističe da je važno uspostaviti vezu između trajanja saziva Parlamenta, mandata Komisije i vremenskog okvira VFO-a, koji se može smanjiti na pet godina u skladu s člankom 312. stavkom 1. UFEU-a; poziva na usklađivanje budućih VFO-a sa sljedećim sazivom Parlamenta; poziva Vijeće da podrži taj demokratski zahtjev;

62. pozdravlja izvješće Skupine na visokoj razini za vlastita sredstva; želi povratak odredbama i duhu Ugovora i izmjenju aktualnog sustava utemeljenog na doprinosima iz BND-a na sustav utemeljen na stvarnim vlastitim sredstvima za proračun EU-a i, u konačnici za proračun europodručja, za koji postoji cijeli niz ideja;

63. ističe da, u skladu s člankom 24. Uredbe Vijeća (EU, Euratom) br. 1311/2013 od 2. prosinca 2013. kojom se uspostavlja višegodišnji financijski okvir za razdoblje 2020. – 2020., svi prihodi i rashodi Unije i Euratoma moraju biti uključeni u opći proračun Unije u skladu s člankom 7. Financijske uredbe;

Povećan kapacitet EU-a za ulaganja

64. poziva na optimizirano korištenje postojećim strukturnim fondovima u cilju poticanja konkurentnosti i kohezije te na povećanje kapaciteta EU-a za ulaganja primjenom inovativnih pristupa kao što je Europski fond za strateška ulaganja koji uključuje konkretne instrumente za financiranje i jamčenje infrastrukturnih projekata u interesu Unije;

65. insistira na cjelovitoj provedbi postojećeg okvira paketa od šest mjera i paketa od dvije mjere te Europskog semestra i prije svega na potrebi rješavanja makroekonomskih neravnoteža i jamčenju dugoročne kontrole nad deficitom i još uvijek iznimno visokom razinom duga fiskalnom konsolidacijom kojom se potiče rast, poboljšanjem učinkovitosti potrošnje, davanjem prednosti produktivnim ulaganjima, poticanjem pravednih i održivih strukturnih reformi i uzimanjem u obzir uvjeta poslovnog ciklusa;

Uspostava fiskalnog kapaciteta u europodručju uz pomoć dijela proračuna EU-a

66. podsjeća na to da je euro valuta Unije i da je proračun EU-a namijenjen za postizanje ciljeva Unije utvrđenih u članku 3. UEU-a, financiranje zajedničkih politika, pružanje pomoći slabim regijama primjenom načela solidarnosti, dovršenje unutarnjeg tržišta, promicanje europskih sinergija i odgovor na postojeće i nove izazove u okviru kojih je nužan paneuropski pristup, te da kao takav doprinosi tome da se slabije razvijenim državama članicama omogući da uhvate korak s ostalima i ispune uvjete za pristupanje europodručju;

67. prima na znanje različite prijedloge za uspostavu proračunskog kapaciteta u europodručju; ističe da se ti prijedlozi razlikuju po raspodjeli funkcija u vezi s tim kapacitetom i mogu se razlikovati po modelima; podsjeća na to da je Parlament insistirao na tome da taj kapacitet bude razvijen u okviru EU-a;

68. ističe da će on ovisiti o modelu, funkciji i veličini novog proračunskog kapaciteta kad je riječ o tome može li se taj kapacitet uspostaviti u okviru aktualnog Ugovora, no da je u skladu s Ugovorima moguće povisiti gornju granicu vlastitih sredstava, uvesti nove kategorije vlastitih sredstava (čak i ako ta vlastita sredstva dolaze samo iz nekih država članica) i dodijeliti određene prihode za financiranje konkretnih stavki rashoda; nadalje, naglašava da proračun EU-a već nudi jamstva za posebne zajmove i da postoji nekoliko instrumenata fleksibilnosti za koje se mogu mobilizirati sredstava iznad gornjih granica rashoda VFO-a;

69. podsjeća na svoje stajalište za uvrštenje Europskog stabilizacijskog mehanizma u pravni okvir Unije pod uvjetom da postoji odgovarajuća demokratska odgovornost;

Četvrtak, 16. veljače 2017.

70. smatra da su osnivanje Europskog fiskalnog kapaciteta i Europskog monetarnog fonda mogući koraci prema stvaranju Europskog ministarstva financija za koje bi Europski parlament bio odgovoran;

71. poziva na razmatranje glavnih rezultata skupine stručnjaka koju je utemeljila Komisija u cilju osnivanja fonda za otkup duga;

Jedinstveno tržište i financijska integracija

72. smatra da je jedinstveno tržište jedan od temelja EU-a te da je ključni element prosperiteta, rasta i zapošljavanja u Uniji; naglašava da jedinstveno tržište, koje nudi konkretne koristi i za poduzeća i za potrošače, ima potencijal za rast koji još nije u potpunosti iskorišten, posebno u odnosu na jedinstveno digitalno tržište, financijske usluge, energetiku, bankovnu uniju i uniju tržišta kapitala; stoga poziva na stroži nadzor nad pravilnom primjenom postojeće pravne stečevine u tim područjima kao i na njezinu bolju provedbu;

73. poziva na ubrzano, ali postupno ostvarenje bankovne unije koja bi se temeljila na jedinstvenom nadzornom mehanizmu, jedinstvenom sanacijskom mehanizmu i Europskom sustavu osiguranja depozita i koja bi imala potporu odgovarajućeg i fiskalno neutralnog zaštitnog mehanizma; cijeni postizanje dogovora o mehanizmu financijskih sredstava za premošćivanje dok jedinstveni sanacijski fond ne počne s djelovanjem te poziva na uspostavu europskog programa za zaštitu od insolventnosti;

74. podsjeća na to da europska nadzorna tijela trebaju djelovati s ciljem poboljšanja funkcioniranja unutarnjeg tržišta, posebno osiguravanjem visokokvalitetne, učinkovite i dosljedne razine regulative i nadzora, uzimajući u obzir različite interese svih država članica i različitu prirodu sudionika financijskih tržišta; smatra da se države članice trebaju baviti, raspravljati i odlučivati o pitanjima koja utječu na sve njih te da je za jačanje ravnopravnih uvjeta na jedinstvenom tržištu potreban jedinstven pravilnik koji bi važio za sve sudionike na financijskim tržištima u EU-u, kako bi se izbjegla rascjepkanost jedinstvenog tržišta financijskih usluga i nepoštена konkurencija zbog nepostojanja jednakih uvjeta;

75. poziva na uspostavu stvarne unije tržišta kapitala;

76. podržava osnivanje sustava tijela za konkurentnost kojima bi zadaća bila okupiti nacionalna tijela koja su odgovorna za praćenje napretka u području konkurentnosti u svakoj pojedinoj državi članici te predlaže da Komisija bude odgovorna za nadzor rada takvog sustava;

77. smatra da je potrebno poboljšati automatsku razmjenu informacija među nacionalnim poreznim tijelima kako bi se izbjeglo izbjegavanje plaćanja poreza i porezne prijevare, porezno planiranje, smanjenje porezne osnovice i prijenos dobiti te promicale usklađene mjere za borbu protiv poreznih oaza; poziva na usvajanje direktive o zajedničkoj konsolidiranoj osnovici poreza na dobit s minimalnom stopom te zajedničkim ciljevima za postupnu konvergenciju; smatra da je potrebno provesti sveobuhvatnu reviziju postojećeg zakonodavstva o PDV-u u kojoj bi se, među ostalim, razmatralo uvođenje načela zemlje podrijetla;

Demokratski institucijski ustroj EMU-a

78. podsjeća na to da je potrebno osigurati odgovarajući demokratski legitimitet i odgovornost na razini donošenja odluka, pri čemu bi nacionalni parlamenti trebali nadzirati nacionalne vlade, a Europski parlament trebao bi imati veću nadzornu ulogu na razini EU-a i, zajedno s Vijećem, središnju ulogu pri usvajanju kodeksa o konvergenciji u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom;

79. zalaže se za opću primjenu klauzule „pasarela” iz članka 48. stavka 7. UFEU-a; podsjeća na to da je Komisija u svojem planu za produbljen i istinski EMU ⁽¹⁾ predložila uspostavu instrumenta za konvergenciju i konkurentnost na temelju članka 136. UFEU-a ili članka 352. UFEU-a, po potrebi preko pojačane suradnje; naglašava da bi u slučaju pojačane suradnje upotreba članka 333. stavka 2. UFEU-a, kojim se predviđa primjena redovnog zakonodavnog postupka ojačala demokratski legitimitet i učinkovitost upravljanja u EU-u i ulogu Parlamenta u njemu;

⁽¹⁾ COM(2012)0777, 28. studenoga 2012.

Četvrtak, 16. veljače 2017.

80. ponavlja da međuparlamentarna suradnja ne bi trebala voditi do uspostave novog parlamentarnog tijela ili nove institucije jer je euro valuta EU-a, a Europski parlament je parlament EU-a; podsjeća na to da je EMU utemeljila Unija te da njezine građane na razini Unije izravno predstavlja Parlament, koji mora pronaći načine i biti u mogućnosti da zajamči demokratsku odgovornost Parlamenta za odluke koje se odnose na europodručje;

81. insistira na tome da se Komisiji dodijele ovlasti za uvođenje i provedbu svih budućih i postojećih instrumenata u okviru EMU-a;

82. smatra da je potrebno razmotriti slabosti u postojećoj institucijskoj strukturi EMU-a, a naročito njegov demokratski deficit, pri čemu se u obzir treba uzeti da Sud Europske unije može nadzirati određene dijelove Ugovora, dok su drugi dijelovi izostavljeni iz takvog nadzora; smatra da je potrebno pojačati nadzor Parlamenta za detaljnu provedbu članka 121. stavaka 3. i 4. UFEU-a u pogledu tješnje koordinacije gospodarskih politika;

83. smatra da bi diferencirana integracija trebala ostati dostupna svim državama članicama;

84. podsjeća na to da bi prednost trebalo dati redovnom zakonodavnom i proračunskom postupku na razini EU-a uz pomoć odstupanja, kad je to potrebno, te uspostavom namjenskih proračunskih linija; podsjeća na to da se sve druge odredbe, kao što su odredbe o europodručju ili odredbe o pojačanoj suradnji, trebaju primjenjivati jedino kad navedene postupke nije moguće primijeniti iz zakonskih ili političkih razloga;

Dovršenje unutarnjeg tržišta kao glavnog pokretača rasta

85. smatra da bi produbljivanje EMU-a trebalo biti popraćeno dovršetkom unutarnjeg tržišta tako da se uklone sve preostale unutarnje prepreke, posebno u pogledu energetske unije, jedinstvenog digitalnog tržišta i tržišta usluga;

86. poziva na potpunu primjenu postojećeg zakonodavstva u području unutarnjeg energetskog tržišta u skladu s člankom 194. UFEU-a kako bi se uspostavila energetska unija;

87. podržava jačanje obveza i kompetencija Agencije za suradnju energetskih regulatora (ACER) kako bi se, u konačnici, osnovala Europska agencija za energiju u skladu s člankom 54. Ugovora o Euratomu te integraciju energetskih tržišta, osnivanje europske strateške rezerve na osnovi kombiniranja nacionalnih rezervi i zajedničkog centra za pregovore s dobavljačima u cilju dovršetka institucijske strukture energetske unije;

88. potiče korištenje „projektnih obveznica” za financiranje infrastrukturnih i energetskih projekata u uskoj suradnji s EIB-om;

89. poziva Komisiju da primijeni odredbe članka 116. UFEU-a u kojima se Parlamentu i Vijeću pruža potrebna pravna osnova za djelovanje u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom kako bi se uklonile prakse koje dovode do narušavanja konkurentnosti na unutarnjem tržištu zbog štetnih poreznih politika;

Socijalna dimenzija

90. ističe da je potrebno zajamčiti prava radnika, naročito kad ostvaruju pravo na mobilnost, kao i njihova socijalna prava i u potpunosti iskoristiti relevantne pravne instrumente iz glava IV., IX. i X. dijela III. UFEU-a i u skladu s Poveljom o temeljnim pravima kako bi se zajamčila stabilna socijalna osnova za Uniju; u tom kontekstu skreće pozornost posebno na prava iz Direktive 2004/38/EZ o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravište na području države članice i Uredbe (EU) br. 492/2011 o slobodi kretanja radnika u Uniji;

91. podsjeća na važnost izgradnje socijalne Europe tako da projekt europske integracije i dalje ima potporu radnika;

Četvrtak, 16. veljače 2017.

92. ističe da je važno promicati ideju minimalne plaće koju bi odredila svaka država članica, primjećuje da bi za istraživanje mogućnosti za sustav minimalne naknade za nezaposlene, za što bi bila potrebna zajednička pravila i uvjeti za tržište rada EU-a, te predlaže da bi se u skladu s aktualnim odredbama Ugovora mogao usvojiti zakonodavni prijedlog kako bi se smanjile postojeće prepreke za radnike;

93. ističe instrumente koje Unija pruža i potrebu da se mladi radnici integriraju na tržište rada te da se i dalje potiče razmjena mladih radnika, u skladu s člankom 47. UFEU-a;

94. poziva Komisiju da u procjenu makroekonomskih rezultata svake pojedine države članice uvrsti kriterije zapošljavanja te da preporuči i podrži strukturne reforme u cilju jamčenja boljeg korištenja regionalnih i socijalnih fondova;

95. poziva Komisiju da prije predlaganja novih inicijativa primjereno procijeni potrebu za djelovanjem EU-a, kao i potencijalne gospodarske, socijalne i ekološke učinke alternativnih političkih opcija (kao što su zakonodavni prijedlozi, nezakonodavne inicijative te provedbeni i delegirani akti) u skladu s međuinstitucijskim sporazumom od 13. travnja 2016. o boljoj izradi zakonodavstva;

96. poziva na osnivanje novog socijalnog pakta (koji bi mogao imati oblik socijalnog protokola) u cilju jačanja socijalnog tržišnog gospodarstva Europe te smanjenja nejednakosti, uz jamčenje poštovanja svih temeljnih prava građana, uključujući, među ostalim, pravo na kolektivno pregovaranje i slobodu kretanja; ističe da bi se takvim paktom moglo poboljšati usklađivanje socijalnih politika država članica;

97. poziva Komisiju da revitalizira socijalni dijalog uvođenjem obvezujućih sporazuma među socijalnim partnerima u skladu s člancima 151. – 161. UFEU-a;

Vanjsko djelovanje

Unapređenje učinkovitosti, usklađenosti i odgovornosti zajedničke vanjske i sigurnosne politike (ZVSP)

98. smatra da bi trebalo bi ojačati sveobuhvatni pristup Europske unije vanjskim sukobima i krizama čvršćim povezivanjem različitih aktera i instrumenata u svim fazama ciklusa sukoba;

99. insistira na primjeni odredbi iz članka 22. UEU-a kako bi se uspostavio sveobuhvatan strateški okvir i donijele odluke o strateškim interesima i ciljevima utvrđenima u članku 21. UEU-a koje se mogu proširiti izvan ZVSP-a na druga područja vanjskog djelovanja i koja trebaju biti usklađena s drugim politikama kao što su trgovina, poljoprivreda i razvojna pomoć; podsjeća na to da bi se odluke donesene na temelju te strategije mogle provoditi na osnovi glasovanja kvalificiranom većinom; ističe da bi se demokratski legitimitet tih odluka mogao povećati kad bi Vijeće i Parlament usvojili zajedničke strateške dokumente na osnovi prijedloga potpredsjednice Komisije / Visoke predstavnice;

100. poziva na jačanje parlamentarnog nadzora vanjskog djelovanja EU-a, između ostalog nastavljanjem redovitih savjetovanja s potpredsjednicom Komisije / Visokom predstavnicom, Europskom službom za vanjsko djelovanje (ESVD) i Komisijom te na završetak pregovora o zamjeni Međuinstitucionalnog sporazuma iz 2002. o pristupu informacijama osjetljive prirode Vijeća iz područja sigurnosne i obrambene politike;

101. smatra da je potrebno uključiti posebne predstavnike EU-a u ESVD, među ostalim transferom njihovih proračunskih sredstava iz proračunskih linija ZVSP-a u linije ESVD-a, čime bi se povećala usklađenost napora EU-a;

102. poziva na primjenu članka 31. stavka 2. UEU-a, u kojem se Vijeću dopušta da određene odluke u području ZVSP-a donosi kvalificiranom većinom, te klauzule „pasarela” iz članka 31. stavka 3. UEU-a o postupnom prijelazu na glasovanje kvalificiranom većinom kad je riječ o odlukama u području ZVSP-a koje nemaju vojne ili obrambene posljedice; podsjeća na to da se u članku 20. stavku 2. UEU-a, u kojem su sadržane odredbe o pojačanoj suradnji, državama članicama nude dodatne mogućnosti za ostvarivanje napretka u području ZVSP-a te bi ga stoga trebalo primjenjivati;

Četvrtak, 16. veljače 2017.

103. smatra da je potrebno povećati fleksibilnost financijskih pravila za vanjsko djelovanje kako bi se izbjegle odgode operativne isplate sredstava iz fondova EU-a te time povećala sposobnost EU-a da brzo i učinkovito reagira na krize; smatra da je u tom pogledu potrebno uspostaviti ubrzani postupak za humanitarnu pomoć kako bi se zajamčilo pružanje pomoći na najučinkovitiji i najdjelotvorniji način;

104. potiče Vijeće, ESVD i Komisiju da poštuju svoje obveze da odmah i u potpunosti izvještavaju Parlament u svim fazama postupka pregovaranja o međunarodnim sporazumima i njihova sklapanja, u skladu s člankom 218. stavkom 10. UFEU-a te međuinstitucijskim sporazumima potpisanima s Komisijom i Vijećem;

105. ističe da je Sud Europske unije potvrdio da na temelju članka 218. stavka 10. UFEU-a Parlament ima pravo biti odmah i u potpunosti obaviješten u svim fazama postupka pregovaranja o međunarodnim sporazumima i njihova sklapanja, i kad se odnose na ZVSP, kako bi se omogućilo da potpuno upućen u djelovanje Europske unije u cijelosti izvršava svoje ovlasti; stoga očekuje da će se u okviru međuinstitucijskih pregovora o unapređenju praktičnih rješenja za suradnju i dijeljenje informacija u kontekstu pregovaranja o međunarodnim sporazumima i njihova sklapanja u obzir uzeti sudska praksa Suda Europske unije;

Prema zajedničkoj obrambenoj politici

106. poziva na postupno stvaranje zajedničke obrambene politike (članak 42. Stavak 2. UFEU-a) i, u konačnici, zajedničke obrane koja se može uspostaviti jednoglasnom odlukom Europskog vijeća i jačanje civilnog pristupa sprečavanju i rješavanju sukoba kao i one utemeljene na građanskom društvu čija je osnova nenasilje, i to znatnim povećanjem financijskih, administrativnih i ljudskih resursa namijenjenih za posredovanje, dijalog, pomirenje i hitno reagiranje na krizu utemeljeno na organizacijama civilnog društva;

107. predlaže da se, kao prvi korak u tom smjeru, primijene odredbe iz članka 46. UFEU-a o uspostavi stalne strukturirane suradnje glasovanjem kvalificiranom većinom u Vijeću jer bi se tim instrumentom omogućilo ambicioznijim državama članicama da koordinirano tješnje surađuju u području obrane pod okriljem EU-a te bi ih se potaklo da koriste institucije, instrumente i proračun EU-a;

108. preporučuje uspostavu stalnog Vijeća ministara obrane, kojim bi predsjedala potpredsjednica Komisije / Visoka predstavnica, radi koordinacije obrambenih politika država članica, posebno u području kibersigurnosti i borbe protiv terorizma, te radi zajedničkog razvoja strategije i prioriteta obrambene politike EU-a;

109. insistira na tome da se uspostavi bijela knjiga EU-a o sigurnosti i obrani na temelju globalne strategije EU-a za vanjsku i sigurnosnu politiku koju će predstaviti potpredsjednica Komisije / Visoka predstavnica kao i na temelju Plana iz Bratislave jer bi se takvim dokumentom dodatno utvrdili strateški ciljevi EU-a u području sigurnosti i obrane, kao i postojeći i potrebni kapaciteti; poziva Komisiju da svoje tekuće pripreme za europski akcijski plan obrane temelji na rezultatima buduće bijele knjige o sigurnosti i obrani u kojoj bi se trebala razmotriti i pitanja kako i pod kojim uvjetima je primjena vojne sile primjerena i legitimna;

110. ističe da je potrebno utvrditi zajedničku europsku politiku kapaciteta i naoružanja (članak 42. stavak 3. UFEU-a) kojom će biti obuhvaćeni zajedničko planiranje, razvoj i nabava vojnih kapaciteta te koja će uključivati i prijedloge djelovanja kao odgovor na kibernetičke, hibridne i asimetrične prijetnje; potiče Komisiju da razradi ambiciozni Europski akcijski plan u području obrane kako je najavljeno u programu rada za 2016.;

111. ističe veliki potencijal Europske obrambene agencije (EDA) za razvoj konkurentnog i učinkovitog jedinstvenog obrambenog tržišta koje je intenzivno usmjereno na istraživanje, razvoj i inovacije te otvaranje specijaliziranih radnih mjesta te se stoga zalaže za istraživanje mogućnosti javno-privatnih partnerstva; ponavlja da je hitno potrebno ojačati Europsku obrambenu agenciju pružanjem potrebnih resursa i političke podrške, čime bi joj se dodijelila glavna uloga i uloga koordinatora u razvoju kapaciteta, istraživanju i nabavi; ponavlja svoje stajalište da bi se to najbolje postiglo financiranjem troškova osoblja Agencije i njezinih tekućih troškova iz proračuna Unije;

Četvrtak, 16. veljače 2017.

112. podsjeća na postojanje članka 44. UEU-a kojim se uvode dodatne odredbe o fleksibilnosti i mogućnost da se provedba zadaća upravljanja u kriznim situacijama povjeri skupini država članica koja bi provodila te zadaće u ime EU-a te pod političkom kontrolom i strateškim vodstvom Političkog i sigurnosnog odbora i ESVD-a;

113. predlaže da se primijeni odredba iz članka 41. stavka 3. UEU-a u radi osnivanja početnog fonda koji bi se temeljio na doprinosima država članica za financiranje pripremnih aktivnosti u okviru zajedničke sigurnosne i obrambene politike ZSOP-a koje se ne financiraju iz proračuna Unije;

114. naglašava da je važno proširiti zajedničko financiranje ZSOP-a u području vojnog djelovanja, među ostalim uz pomoć mehanizma Athena, jer bi se time smanjile financijske nepoticajne mjere država članica u pogledu pružanja doprinosa vojnim misijama i operacijama u okviru ZSOP-a te bi se stoga povećala sposobnost reagiranja EU-a na krize;

115. poziva na osnivanje stalnog civilnog i vojnog stožera, zajedno s vojnim kapacitetom za planiranje i vođenje operacija (MPCC) te civilnim kapacitetom za planiranje i vođenje operacija (CPCC); poziva na institucionalizaciju raznih europskih vojnih struktura (uključujući različite „borbene skupine”, Euroforces, obrambenu suradnju Francuske i Ujedinjene Kraljevine te zračnu obrambenu suradnju zemalja Beneluxa) u okviru EU-a te na povećanje upotrebljivosti borbenih skupina EU-a, među ostalim širenjem opsega zajedničkog financiranja i automatskim razmatranjem raspoređivanja tih skupina kao snaga za početno djelovanje u budućim scenarijima upravljanja kriznim situacijama;

116. napominje da bi takvo trajno sjedište moglo djelovati na području trajnog planiranja djelovanja u hitnim situacijama i imati važnu ulogu koordinatora u budućoj primjeni članka 42. stavka 7. UEU-a; smatra da klauzula o uzajamnoj obrani, o kojoj je riječ u tom članku i na koju se Francuska pozvala tijekom sjednice Vijeća za vanjske poslove 17. studenog 2015., može služiti kao pokretač za daljnji razvoj sigurnosne i obrambene politike Europske unije, čime će se postići veći angažman svih država članica;

117. smatra da je potrebno poboljšati suradnju između EU-a i NATO-a na svim razinama u područjima kao što su razvoj kapaciteta i krizno planiranje u situacijama hibridnih prijetnji te uložiti veće napore u uklanjanje preostalih političkih prepreka; poziva na uspostavu sveobuhvatnog političkog i vojnog partnerstva EU-a i NATO-a;

118. poziva na poduzimanje odlučnih mjera radi osiguranja usklađenosti politika u interesu razvoja u skladu s člankom 208. UFEU-a te traži poboljšanje sustava evaluacije učinka usklađenosti politika u interesu razvoja te uspostavu arbitražnog mehanizma u slučaju razilaženja između različitih politika Unije, pri čemu će predsjednik Komisije imati političku odgovornost za široke smjernice i rješavanje pitanja u skladu s obvezama koje je Unija preuzela u području usklađenosti politika u interesu razvoja;

Pravosuđe i unutarnji poslovi (PUP)

119. ističe da je uz poštovanje temeljnih prava i sloboda te insistiranje na potrebi za demokratskim i sudskim nadzorom nad protuterorističkim politikama, u kontekstu nedavnih napada i sve veće terorističke prijetnje apsolutno ključno uvesti sustavnu, obveznu i strukturiranu razmjenu informacija i podataka među tijelima kaznenog progona i obavještajnim službama te s Europolom, Frontexom i Eurojustom i da se to mora učiniti što je prije moguće;

120. ističe da su, kao i u prijašnjim napadima, počinitelji napada u Parizu već bili poznati sigurnosnim tijelima i da su bili podvrgnuti istragama i mjerama nadzora; izražava zabrinutost zbog toga što države članice nisu razmijenile postojeće podatke o tim pojedincima unatoč zahtjevima iz članka 88. UFEU-a; poziva Vijeće da na temelju članka 352. utvrdi obveznu razmjenu podataka među državama članicama; smatra da bi se u slučaju nepostizanja jednoglasnosti trebao iskoristiti potencijal poboljšane suradnje;

121. poziva Komisiju i Vijeće da provedu opsežnu procjenu protuterorističkih mjera EU-a i s njima povezanih mjera, posebno u vezi s njihovom provedbom u zakonodavstvu i praksi država članica te mjerom u kojoj države članice surađuju s agencijama EU-a u tom području, osobito s Europolom i Eurojustom, kao i da provedu odgovarajuće ocjenjivanje preostalih nedostataka i usklađenosti mjera s obvezama EU-a u pogledu temeljnih prava, primjenjujući pritom postupak predviđen člankom 70. UFEU-a;

Četvrtak, 16. veljače 2017.

122. u tom pogledu podsjeća da je u članku 222. UFEU-a sadržana klauzula o solidarnosti koju je moguće i potrebno aktivirati kad je određena država članica meta terorističkog napada ili žrtva elementarne nepogode ili katastrofe prouzročene ljudskim djelovanjem;

123. žali zbog toga što u svjetlu izbjegličke krize nije aktivirana Direktiva o privremenoj zaštiti iako je donesena radi rješavanja pitanja masovnog priljeva državljana trećih zemalja;

124. ističe potrebu za uspostavljanjem pravedne i učinkovite zajedničke politike EU-a u području azila i imigracije utemeljene na načelima solidarnosti, nediskriminacije, zabrane prisilnog vraćanja, iskrene suradnje među svim državama članicama, kojom treba omogućiti i pravednu raspodjelu tražitelja azila u Europskoj uniji; smatra da bi takva politika trebala obuhvaćati sve države članice; podsjeća države članice na njihove postojeće obveze u tom pogledu te naglašava da bi se novi okvir politike u području azila i migracije trebao zasnivati na temeljnim pravima migranata;

125. ističe da je potrebno poduzeti daljnje korake kako bi zajednički europski sustav azila postao istinski ujednačen sustav; poziva države članice da svoje zakonodavstvo i praksu u pogledu kriterija koji se odnose na pitanje tko ima pravo na međunarodnu zaštitu, u pogledu jamstava u okviru postupaka međunarodne zaštite te u pogledu uvjeta za prihvata usklade sa sudskom praksom Europskog suda za ljudska prava i Suda Europske unije te uspostavljenim najboljim praksama ostalih država članica;

126. pozdravlja usvajanje Uredbe (EU) 2016/1624 kojom se proširuju zadaće i ovlasti Frontexa te kojom se njegov naziv mijenja u Europsku agenciju za graničnu i obalnu stražu; smatra da bi Agenciji po potrebi trebalo pružiti podršku vojnim instrumentima kao što su Europske pomorske snage (Euromarfor) i unaprijeđene Europske vojne snage (Eurocorps), kao i resursima prikupljenima u okviru stalne strukturirane suradnje; ističe da se u Uredbi insistira da bi države članice u vlastitom interesu te u interesu drugih država članica trebale unesti podatke u europsku bazu podataka; predlaže da se predvidi interoperabilnost baza podataka graničnih tijela kao što je Eurodac i interoperabilnost s bazama podataka Europolu;

127. poziva na hitnu reviziju Dublinske uredbe uspostavljanjem trajnog i pravno obvezujućeg sustava raspodjele tražitelja azila među državama članicama diljem EU-a, koji bi se temeljio na pravednoj i obveznoj raspodjeli;

128. ističe da je, s obzirom na dosad neviđen priljev migranata koji su stigli te i dalje stižu na vanjske granice Unije i kontinuirani porast broja osoba koje traže međunarodnu zaštitu, Uniji potreban obvezujući i obvezan zakonodavni pristup preseljenju, kao što je navedeno u Migracijskom programu Komisije;

129. poziva na potpisivanje sporazuma sa sigurnim trećim zemljama kako bi se kontrolirali i smanjili migracijski tokovi prije nego što migranti stignu do granica EU-a; istovremeno insistira na strogim procedurama za vraćanje podnositelja neosnovanih zahtjeva;

130. poziva Komisiju i države članice da povećaju financijska sredstva za obuku stručnjaka za azil i povećanje učinkovitosti procedura za traženje azila;

131. smatra da bi se pri rješavanju osnovnih uzroka nezakonitih migracijskih tokova prema Europi i borbi protiv tog problema u vanjskoj dimenziji naglasak trebao staviti na suradnju s trećim zemljama; mišljenja je da bi partnerstva i suradnja s ključnim zemljama porijekla, tranzita i odredišta trebala i dalje biti u središtu pozornosti; preporučuje da suradnja s trećim zemljama obuhvaća ocjenjivanje njihovih sustava azila, potpore koju pružaju izbjeglicama te njihove sposobnosti i volje za borbu protiv trgovine ljudima i krijumčarenja ljudi u tim zemljama i kroz njih; priznaje da postoji potreba za poboljšanjem učinkovitosti europskog sustava vraćanja, no smatra da se vraćanje migranata treba provesti samo ako se može izvesti na siguran način i uz potpuno poštovanje njihovih temeljnih i postupovnih prava;

132. pozdravlja činjenicu da se u novoj Uredbi (EU) 2016/1624 o Europskoj agenciji za graničnu i obalnu stražu predviđa da u slučaju da je kontrola vanjskih granica u toj mjeri neučinkovita da je ugroženo funkcioniranje schengenskog područja, ili zbog toga što država članica ne poduzima potrebne mjere ili zbog toga što od Frontexa nije tražila dostatnu potporu ili je nije primijenila, Komisija može predložiti Vijeću odluku u kojoj će biti utvrđene mjere koje Agencija treba provesti i kojom će se od predmetne države članice tražiti da surađuje s Agencijom u provedbi tih mjera; nadalje, ističe da su

Četvrtak, 16. veljače 2017.

u Uredbi sadržane i odredbe u pogledu građanskopravne i kaznene odgovornosti članova tima i mehanizma za podnošenje pritužbi radi praćenja i jamčenja poštovanja temeljnih prava u svim aktivnostima Agencije;

133. smatra da bi bilo potrebno poboljšanje ljudskih i financijskih kapaciteta Europskog potpornog ureda za azil (EASO) ako bi on trebao koordinirati sve zahtjeve za azil na razini EU-a i pružati potporu državama članicama koje su osobito izložene migracijskom pritisku te im pomoći u obradi zahtjeva za azil, među ostalim i u okviru svog mandata za provođenje zajedničkih operacija, pilot-projekata i brzih intervencija poput onih koje su uvrštene u mandat Frontexa Uredbom (EU) br. 1168/2011;

134. ističe važnost bolje koordinacije između EASO-a, Frontexa i Ureda europskog ombudsmana kako bi se lakše usvojila izvješća o ranom upozoravanju u slučaju izvanrednog migracijskog pritiska koji bi vjerojatno ugrozio poštovanje temeljnih sloboda tražitelja azila; smatra da Komisija može koristiti izvješća o ranom upozoravanju kao osnovu za poduzimanje hitnih mjera predviđenih u članku 78. stavku 3. UFEU-a;

135. smatra da je od ključne važnosti jačanje uloge Parlamenta kao suzakonodavca ravnopravnog s Vijećem primjenom članka 81. stavka 3. UFEU-a kojim se omogućuje da se pri donošenju odluka u području obiteljskog prava s prekograničnim posljedicama prijeđe na primjenu redovnog zakonodavnog postupka ako Vijeće, nakon savjetovanja s Parlamentom, o tome donese jednoglasnu odluku; poziva na prelazak na redovni zakonodavni postupak u svim ostalim politikama u području pravosuđa i unutarnjih poslova primjenom klauzule „pasarela” iz članka 48. stavka 7. UFEU-a;

136. poziva Komisiju da na temelju članka 83. UFEU-a predloži minimalna pravila u pogledu definicija i kazni u području borbe protiv terorizma, trgovine ljudima i seksualnog iskorištavanja žena i djece, nezakonite trgovine drogom, nezakonite trgovine oružjem, pranja novca, korupcije, krivotvorenih sredstava plaćanja, računalnog kriminala i organiziranog kriminala;

137. insistira na tome da se provedu načela navedena u Ugovoru iz Lisabona, a posebno načela solidarnosti i podjele odgovornosti među državama članicama te načelo uzajamnog priznavanja u provedbi politika u području pravosuđa i unutarnjih poslova (članak 70. UFEU-a), te odredbe Povelje EU-a o temeljnim pravima;

138. smatra da EU mora jamčiti zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda te trajno poštovanje kriterija iz Kopenhagena i pobrinuti se za to da sve države članice poštuju zajedničke vrijednosti utvrđene člankom 2. UFEU-a;

139. naglašava da je važno dovršiti tzv. „paket postupovnih jamstava”, naročito izradom nacrtu zakona o administrativnom pritvoru i pritvoru maloljetnika, s obzirom na to da u tim područjima propisi mnogih država članica nisu u potpunosti u skladu s ljudskim pravima i drugim međunarodnim normama;

140. naglašava da je važno nastaviti razvijati europsko kazneno pravo, posebno u području uzajamnog priznavanja i izvršenja kaznenih presuda;

141. naglašava važnost promicanja razvoja europske pravosudne kulture kao ključnog preduvjeta za ostvarenje područja slobode, sigurnosti i pravde za građane i jamčenja bolje primjene prava EU-a;

142. napominje da je potrebno uspostaviti funkciju Europskog javnog tužitelja radi borbe protiv organiziranog kriminala, prijevare i korupcije te zaštite financijskih interesa Europske unije i ublažavanja fragmentiranosti europskog područja kaznenog progona;

Četvrtak, 16. veljače 2017.

143. ističe da se, u skladu s člankom 86. UFEU-a, radi suzbijanja kaznenih djela koja utječu na financijske interese EU-a Ured europskog javnog tužitelja može osnovati samo uz suglasnost Europskog parlamenta; stoga podsjeća na preporuke utvrđene u svojim rezolucijama od 12. ožujka 2014 ⁽¹⁾. i 29. travnja 2015 ⁽²⁾. o preciznoj organizaciji Ureda europskog javnog tužitelja te ističe da Uredbu o njegovu osnivanju treba donijeti bez odgađanja kako bi mu se dale ovlasti za provođenje istraga o kaznenim djelima koja utječu na financijske interese EU-a, uključujući prijevare povezane s PDV-om, te za kazneni progon osumnjičenih počinitelja;

144. podsjeća na obvezu Unije da pristupi Konvenciji za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, u skladu s člankom 6. stavkom 2. UEU-a, te s tim u vezi potiče brzo ponovno započinjanje pregovora s Vijećem Europe, uzimajući u obzir mišljenje Suda Europske unije od 18. prosinca 2014.; podsjeća Komisiju kao glavnog pregovarača da će se pristupanjem Konvenciji poboljšati zaštita ljudskih prava svih europskih građana;

145. ponavlja da je cilj ove Rezolucije samo procjena pravnih mogućnosti sadržanih u Ugovorima te da bi ona trebala biti osnova za skoro poboljšanje funkcioniranja Europske unije; podsjeća na to da je u budućnosti potrebna daljnja temeljna reforma te traži reviziju Ugovora;

o

o o

146. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju prosljedi Europskom vijeću, Vijeću, Komisiji, Revizorskom sudu, ESB-u, Odboru regija, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru te parlamentima i vladama država članica.

⁽¹⁾ Usvojeni tekstovi, P7_TA(2014)0234.

⁽²⁾ Usvojeni tekstovi, P8_TA(2015)0173.